

II CONCURS MICRORELATS de l'ICASBD

Es veia a venir, això és la mostra que no hem après res, exclamava en veu alta aquell advocat, camí al Tribunal de Justícia, observant una mascareta al terra, bruta, trencada, al mig de la vorera.

L'home es va ajupir per recollir-la, i al mateix moment un gat negre va travessar corrent, donant-li un gran ensurt. Osti!, va exclamar, quina mala sort, encara m'agafarà un infart del "susto".

Refet de l'ensurt, va decidir que la mascareta millor la recolliria l'escombriaire, i ell va continuar el seu camí, plantejant-se seriosament que havia d'anar al notari a fer un testament. Anem fent anys i amb qualsevol ensurt, el cor em pot petar. Sí, sí, estic decidit, anava pensant interiorment.

Encara que sembli incongruent, a la família no hi havia tradició de tenir els assumptes legals en ordre. Potser ja era hora de canviar-ho, no?